

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

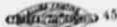
v Crete pro Balne okres, Neb., ve
Schuyler a Clarkson pro Colfax okres,
Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
sas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát
Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
pro stát South a North Dakotu.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu
\$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dětek se pomocí pe-
něžních poukázek (Money Orders), ex-
pressních poukázek (Express Money
Orders), bankovních poukázek (Bank
Draft), anebo v registrovaném dopise.
Oznamujte-li své přestřehování, udejte
starou i novou adresu.

Dopisy z krubů čtenářstva ochotně
uveřejníme. Musí být slušné, psané
bez úmyslu někomu osobně poškodit a
pedepsány plným jménem, ať již má
být v redakci utajeno, anebo s dopi-
sem uveřejněno.

Německá kultura a civilizace
zazářila v této válce, jako pla-
meny samého pekla zazářila!

V této hrozné krizi, jež
hrozí národ náš, dobročinnost če-
sko-amerického lidu podrobena
bude poprvé vážné zkoušce —
necht obtožtí v ní čestně.

I zde v Americe mnozí z nás
těžce hájíme své životy, ale
jsme šťastní, nevýslovně šťastní
v porovnání s naším lidem ve vla-
sti, a proto pamatujeme na národ
náš ve svém štěstí.

Kromě nás také "Svornost",
prospěšný kongresníka Sa-
batha a Svaz česko-amerických
žurnalistů v New Yorku poslaly
dotazné telegramy sekretáři stá-
tu Bryanovi o událostech v Pra-
ze, o nichž došlo děsné zvěsti přes
Petrohrad. Pouze nás překvapuje,
že Svaz česko-amerických žur-
nalistů poslal dotazný telegram
týž p. Vopíčkovi, vyslanec Spojen-
ých Států pro balkánské státy.
Novináři přece měli by vědět, že
p. Vopíčka druhý den byl by po-
žádán o resignaci, kdyby žádosti
té vyhověl, stihl by jej tentýž o-
sud jako George Fred Williams,
bývalého našeho vyslance v Ře-
cku, jenž také podával zprávy
novinám na místě odboru státu

V prohlášení, adresovaném a-
merickému národu, Winston
Churchill, ministr odboru briti-
ckého váleč. loďstva, praví mezi
jiným: "Zdáli my setkáme se s
úspěchem a zdali, následkem na-
šeho vítězství, Evropa bude zno-
va rozdělena, pokud možno vzhle-
dem k principu národnosti a v sou-
hlasu s přáním lidu, který by-
dlí v různých sporných oblastech,
můžeme vzhlížeti vstříe s nadějí
k velikému uvolnění a usnadně-
ní." Tímto uvolněním a usnadně-
ním míní Churchill zastavení dal-
šího šíleného zbrojení. Ministr
anglického námořnictva praví
zrovna to, co jsme řekli ve člán-
ku našem z minulého čísla, který
psán byl dávno před tím, než ob-
jevilo se v tisku prohlášení p.
Churchilla — znovaupravení
mapy Evropy, sbzvlášť Rakouska,
dle národnostního rozhraničení,
jest jediné možným a logickým
rozřešením "evropského problé-
mu" a jediné možným a logickým
následkem vítězství spojeneč.
Na důsledcích evropské války, ať
tím nebo oním způsobem skončí,
Čechové američtí nemohou změnit
nejmenšího, to jest jasno každému
kromě novinářským analfabetům,
kteří se patrně domnívají, že
nynější doba jest zrovna vhodnou
k záněsí rozbroje do česko-ameri-
ckého života a k uličnickému na-
dávání rozumným lidem, kteří
nemohou souhlasit s bláznovským
nápadem jejich připravených a
zamlžených mozků.

"Osvěta Americké" pouze
pravíme. Kdyby se více špinila
redaktora "Pokroku Západu",
my v těchto těžkých dnech bude-
me konati povinnost, jak vůči če-
sko-americké veřejnosti, tak vůči
našemu lidu ve vlasti, a pro její
bláznovský nápad, s tím "vyvo-
zováním diplomatického vlivu",
se nenadeháme. Dnes platí pou-
ze jeden vliv, a to jsou děla, ru-
šnice a vojáci na bojových v Bel-
gii, ve Francii, v Srbsku a ve vř-
cholím Prusku, kde již ohvěje
se půda pod nohama ruských le-

gů a kde již hříbí děla ruská. Po
válece, o osudu jednotlivých zemí
a národů, rozhodovati budou stá-
ty, které zvíťezí a v tom vliv vy-
stáhnou v této zemi, ať jsou to
jak Němci, Češi anebo Francou-
zové, byl by asi tolik jako kapka
v moři a Spojené Státy, jako ne-
utrálí velmoc, i když požádány
budou některou z vlád o pro-
střednictví, jako se stalo za vál-
ky rusko-japonské, zůstanou ú-
plně stranou. Zvíťezili trojita
dohoda, bude náš národ bezpe-
čen, zvíťezili Německo a Rakou-
sko, bude mu vyzváno umírání
čím. Kdo chce projevit sym-
pathii Rusku nebo Francii, musí
tak učiniti nyní, a nepůjde to ji-
ným způsobem, nežli podporou
francouzského nebo ruského Čer-
veného Kříže, a ovšem že, kde
jest to možno, vstupováním pod
prapory těchto zemí. I těch ná-
šich několik stovek nebo i tisíců-
vek, které mohli bychom věnovati
na lidumilnou práci v oněch ze-
mích, sotva bylo by něčím jiným,
nežli projevem sympathie, v gi-
gantským tom zápasu desítek
milionů lidí, který si vyžádá ni-
koli sta, nýbrž miliardy dollarů,
treba více nežli jest hotových pe-
něž v celých Spojených Státech.
Každého dollaru, vynaloženého
Čechy americkými na nějakou
"diplomatickou akci" po válce,
byla by věčná škoda a my každé-
ho dollaru a každého centu, kte-
rý třeba od úst si utrhneme, bu-
deme potřebovati pro náš ubohý
národ ve vlasti, pro nás ožebra-
čený, hladem zmírající lid. To
necht každý americký Čech má
na paměti. Národu našemu mo-
hou pomoci pouze Rusko, Fran-
cie a Anglie, a ony mu pomohou,
ve svém vlastním zájmu při mě-
nění mapy Evropy mu pomohou,
budou-li jejich korouhve vítězny.

ZÁSBOVÁNÍ BOJUJÍCÍCH ARMÁD.

Asi před třemi týdny učinili
jsme redakční poznámku, že
"kdyby evropské vlády od svého
šilého počínání mohly býti od-
vráceny hladem v armádách, sko-
ro bychom schvalovali nejenom
vývoz zlata, ale všech obilín a
potravin vůbec". Jak správné
tím byla vystižena situace, o tom
svědčí následující depeše Spojen-
ého tisku, rozslaná z New Yorku
26. srpna:

"Vláda Spojených Států mohla
by zastavit válku v Evropě zá-
kazem vývozu pšenice, mouky a
jiných produktů, bylo tvrzeno při
vyšetřování podniknutém di-
striktním návladním Whitmanem
o zdražení potřeb životních od
započetí zápasu.

VÁLKA A Hnutí LIDOVÁ.

Skoro všeobecně se soudí, že
přítomná válka, třeba že národy
ožebračí, dopadne v konech nej-
hůře pro ty, kdož ji rozdmýchali,
totiž pro hlavy korunované, pro
monarchy z "milosti boží". Není
snad časopisu, který by náhled
tento netlumčil, avšak jiného
mínění jest známý sociolog Her-
bert Quick, autor několika knih,
z nichž zvláště jeho "On Board
the Good Ship Earth" vyvolala
širokou pozornost. Píše v jed-
nom z nedávných čísel omaž-
ských "Daily News":

Onen bystrý pozorovatel udá-
lostí, Chauncey M. Depew, praví:

"Tato válka bude znamenati
největší náběh pro socialismus v
historii. Bude znamenati konec
všech králů se skutečnou mocí a
konec všech byrokracií."

Pan Depew nepřál různým těm
hnutím, která již zvaná "pro-
gressivní", "povstalecká" a hu-
manistická, nýbrž odsuzuje je
všecky, předpokládám, podle jmé-
není socialismu. Když řekne "so-
cialismus", míní nepochybně vše-
obecné hnutí pro skutečnou de-
mokraticí — politické i industri-
ální.

Uspíší tato válka demokracii
tohoto druhu?
Nebo uková řetězy lidu ještě
pevněji?
Nežli začala, Rusko bylo ve v-
stupu revoluce, pod rouskou velké
stávky. Lid spechal pod prapory,
opustil hnutí za industriální
spravedlnost a stal se slepým eti-
telem carství, které jej drtí.

V Belgii všeobecná stávka vy-
mohla velké výhody pro obecný
lid jenom asi před rokem, a ko-
nec aristokratického systému hla-
sování zdá se býti blízkým, kte-
ří brání pracujícímu lidu, aby
nemohl kontrolovati vládu. Av-
šak jakmile válka započala, Bel-
gické spechali k podporování
krále, socialista zaujal místo v
kabinetě, aby se ukázalo, že vše-
cky reformy byly zapomenuty ve
válce — a ony jsou zapomenuty.

Německá demokracie mlčí za
pochozu armád.
Zavraždění velkého vůdce so-
cialistů francouzských, Jauresa,
stalo se, když opona se zdvihala
ohnutou osudnou krvepo-
tí, válkou šestí mocností. Bylo by
bývalo vystalo velké a rozhoře-
né vzednutí socialistického ná-
šení, kdyby agitatori nebyli za-
pomněli ve válce na svůj sociali-
stus.

pro demokracii jest zapomenut.
Snad až bude po všem a náro-
dové budou platiť cenu, vlna po-
kroku přiválí se zpět. Já dou-
fám, že uvidím, že každý trůn v
Evropě skáče se v rozhořčených
vzpouřelých lidu. Avšak stane-li
se to, jest velmi pochybné.

Pan Depew myslí, že temnota
této války jest soumrakem králů.
Doud však jest zatměním demo-
kracie.

Náhled, který projevil Herbert
Quick, tluočili jsme v jednom z
našich článků při vypuknutí vál-
ky, totiž, že vlády zadluží náro-
dy takovou měrou, že ožebračený
lid nejenom kapitál, ale ani úro-
ky nebude moci platiť, že bude
v horším otroctví nežli kdykoli
v historii světa. A potom třeba
přijdou revoluce a trůny se ská-
cejí.

KRÁTKÝ HLASOVACÍ LÍSTEK.

Není tomu tak dávno, co v od-
stranění konvenčí a navrhování
kandidátů pro různé úřady pří-
mo lidem, spatřován byl veliký a
důležitý krok k uplatnění a zdo-
konání lidovlády. A doznati
dlužno, že za starého systému
konvence často ovládnuty byly
zlými vlivy, že nominování kan-
didátů, které si prali buď korupti-
vní politické "ringy" nebo zájmy
kapitalistické a dále doznati
dlužno, že systém přímých před-
voleb v některých ohledech se o-
svědčil; než zároveň objevily v
něm chyby a vady, ačkoli tato re-
forma ještě ani všeobecně nebyla
zavedena.

Námítky proti nynějšímu sy-
stému jsou dosti vážné a nejlépe
se objeví poukazáním na určité
případy. V okrese Douglas v
Nebrascu, v němž leží Omaha,
předvolební lístek byl skoro pět
stop dlouhý a nalezalo se na něm
302 jmen. Který občan chtěl vy-
hověti plně své povinnosti, musel
udělati neméně než padesát osm
křížků a o předvolběch v roce
1916 bude třeba naznamenati
těch křížků mezi 85 a devadesá-
ti, dle toho, o kolika ústavních
dotacích bude hlasováno.

Kolik asi průměrný občan o-
kresu Douglas znal těch kandidá-
tů, kteří se ucházeli o jeho důvě-
ru, o kolika věděl, že jsou to lidé
sehnání, poctiví a pro úřad způ-
sobilí? Kdo se činně na politice
podílil, snad znal jich dosti, ale
jistě mnohem více bylo těch ob-
čanů, kteří z více než tří set kan-
didátů neznali jich ani deset. Mů-
že za těchto okolností býti řeč o
intelligentním hlasování? Prů-
měrný občan pro některého z
těch kandidátů hlasoval, pou-
vadž čelil o něm někde chválu,
(velmi pravděpodobně zaplače-
nou), nebo že ten nebo onen jej
odporučoval (z pohnutek osob-
ních) nebo že se mu líbil jeho o-
bličej, který vřidně mu kynul na
fotografii z oken krámu, hostin-
ců a jiných místností, nebo že se
mu líbilo jméno, atd. Konečně
kandidát pro ty hlavní úřady
jsou ještě dosti známi, neboť oby-
čejně po dlouhou dobu jsou v tak
zvaném veřejném životě, ale o
většině kandidátů na předvoleb-
ním lístku v okrese Douglas ta-
kovy průměrný občan nikdy před-
tím ani neslyšel, tím méně aby o
nich něco věděl ze své osobní zno-
lání a zkušenosti. Hlasuje se te-
dy poněkud slepě a nejlepš vř-
hledku na nominaci mají ti kan-
didáti, kteří mají za sebou nějakou
organizaci či mášinu. A zde
vidíme, že systém předvoleb ne-
splnil všecko to očekávání v něj
kladené.

Navrhuje se tudíž nová refor-
ma, aby pouze ti hlavní úřadníci
byli voleni lidem a ti ostatní
pouze ustanoveni. Tak prv v Ne-
brascu byl zcela postačilo, aby
byli voleni guvernér, místopředseda
a tři železniční komisaři a sekre-
tář státu, auditor veřejných ú-
čtů, státní školdozorec, generál-
ní návladní komisař veřejných
pozemků a budov a tři komisaři

rušiti neutralitu Spoj. Států jako
přítomné — potřeba pouze pře-
jiti kanadské hranice a jme již v
zemi, která jest účastněna ve
válce a Spojené Státy nikomu
nemohou zakázati vstoupiti pod
prapory britické, jakmile jednou
v Kanadě se ocitne.

Jinak porušení neutrality jest
velmi vážnou věcí a Spojené Stá-
ty psou povinný zabrániti tomu,
pokud síly jejich stačí. Kdyby
někdo neb družina mužů vypra-
vila se do Kanady s tím vyslo-
veným úmyslem, že chtějí vstoupi-
ti do britické armády, bylo by to
povinností amerických úřadů za-
držeti je. Komu však se podaří
uniknouti bdělosti amerických ú-
řadů — což někdy nebývá žá-
dou tak zrovna nesnadnou věcí
— ztrácí právo na ochranu této
země.

NEUTRALITA.

Minulý týden vláda kanadská
dala na veřejnost zajímavé sděle-
ní, a sice, že 50,000 amerických
dobrovolníků přihlásilo se do an-
glické armády a že z některých
míst ve Spojených Státech došli
náhlíky na postavení a dokonce i
částečně vyzbrojení celých set-
nin — tak dychtívi jsou Ameri-
čané bojovati proti Němcům. Ka-
nadská vláda dává zároveň na ve-
řejnost, že dle mezinárodního zá-
kona nemůže použiti těchto ná-
hlíků, že jediné britičtí občané
sloužiti mohou v britické armá-
dě, zrovna jako v armádě ameri-
cké, což nepochybně jest pravda,
že mezinárodní zákon tak zu-
f, ale zároveň pravdivou jest, že to-
hoto zákona v žádné válce neby-
lo šetřeno a není ho šetřeno nyn-
de. Naopak v armádách všech
válčících národů vítáni jsou lidé,
kteří jsou hotovi bojovati a ka-
nadské vlád sotva bylo by zastá-
váno, kdyby onen mezinárodní
zákon nešetřila do poslední pí-
smeny.

Málokdy bylo tak snadno po-

státních ústavů ustanovení gu-
vernérů a potvrzení senátem.
Podobně mohla by býti zjedno-
dušena správa městská a obmezo-
no zastoupení ve sněmu.

Na první pohled to vypadá ja-
ko krok nazpět, obmezení lidov-
lády, avšak myslíme, že tento
systém byl by velkým zvelebením
nad systém nynější. Povinněme
si jenom, jakou ohromnou a sple-
titou mašinerií jest federální vlá-
da, a z výkonných úřadníků vo-
lime pouze presidenta a místo-
presidenta a ostatní jsou všichni
ustanoveni a jest dokázanou vě-
cí, že zákony spolkové jsou bedli-
věji šetřeny a lépe prováděny,
nežli zákony státní neb dokonce
městské.

Guvernér, již k vůli sobě samé-
mu a k vůli straně, byl by opat-
ným, koho do úřadu by ustanovil
a v pádu osvědčení nezpůsobilosti
neb zanedbávání povinností, mohl
by požadovati resignaci. Komi-
sařská správa měst, první náběh
v tomto směru, se celkem osvěd-
čila, totiž tam, kde občanstvo s
tímto novým systémem povolalo
v čelo obecní správy nové lidi a
nikoli starý šlendrián.

Třeba v tomto novém systému
"krátkého hlasovacího lístku"
také by se objevily vady a nedo-
statky, avšak jest jich hodné za
nynějšího systému přímých před-
voleb, kdy může kandidovati kaž-
dý, kdo sežene peníze na zápis-
né, jest jich hodné v nynějším
systému, za něhož tolik úřadníků
se volí, a tak nezbyvá nic jiného,
jenom zkouseti, opravovati a zve-
lehoovati.

P O L S K A .

(Otištěno z "Philadelphia North American.")

Z krvavé záplavy naděje vystu-
pají; naděje větší svobody pro
massy lidu klesající pod břemeny
životními, naděje republikánské
Evropy, naděje industriální de-
mokraticí, naděje ve skončení vlá-
dy z "milosti boží".

Zdá se k nenuvěření, že spo-
lečenský pořádek mohl by býti o-
třesen až do samotných základů,
aniž učiněn by byl krok ku pře-
du při novém uspořádání. A při
všeobecné naději po svobodě žán-
ný lid nemá jasnějšího práva oč-
ekávati ji, nežli Poláci. Neboť v
celé oblasti, na níž válka zuří,
není lidu, jehož naděje jsou tak
založeny na věčném právu a po-
žadavech nepřemožitelného du-
cha.

Jest v tom kruté uspokojení,
pozorujeme-li zoufalé appely, kte-
ré čimžy jsou nyní na Poláky
třemi vládami, jež po půl druhé
století páchaly nejzbabělejší a
nejbrutálnější zločin v celé hi-
storii.

Co do cymického, chladnokrev-
ného zavraždění, roztržení Pol-
sky jest ojedinelé. Tři autokracie,
Prusko, Rakousko a Rusko
ustaly ve svém válčení, uzavřely
smlouvy mezinárodního brigant-
ství, vrhly se na velikého, svob-
odného, osvěceného souseda a
roztřihaly jej úd od údu, rozděliv-
še tělo mezi lupiče.

Tím spáchali nejhorší druh
vraždy — vraždy, při které o-
běť, ačkoli rozsápana, odpirá ze-
mí. K právu svého hlásící se
život v mrtvé Polsce byl po 150
roků neustálou výčitkou jejím
vráham a neustálou pobídkou k
obnovení zločinu.

Každý den, co Polsko drženo
byla pod tyrany, její vražda byla
opakována.
A nyní ear jest ve válce s dvě-
ma elsaři. A každý z těchto auto-
kratů ve své úzkosti posílá Polá-
ky v jeho říši, aby mu pomáhali
v zápasu.

Příznak zavraždění Polsky vy-
stupuje před znepokojeným oči-
ma tyranů a on snaží se usmířiti
ducha sliby, že poskytnou jistou
úlevu na rány Polsky. Věra kaž-
dý pokyn i pro nejnepatrnější ú-
stupek polského národnímu du-
chu byl potlačen železnou rukou
knuty. Nyní lupičské vlády pra-
ví oběti: "Pomoz mi proti druhé-
mu lupiči a já ti dám zpět malou
část toho, co my tři jsme ti vy-
rvali."

Pohnutka, která byla za roztr-
hání Polsky, byla více nežli
hrabivost. Polska v tehdejší do-
bě byla předstrážní pokroků slo-
vanského lidu, a veškerý ide-
alismen Slovanská. Byla velikou v-
umění a velikou ve vědění. Byla
oehraným balvanem Evropy
proti asiatským hordám a odráža-
la Turka od samých bran Vlků.

Než ona nebyla zabita. Ačkoli
rozšápana v těle, její duch žije.
Ona nikdy, ať v Prusku neb Ru-
sku, neb v Rakousku, nepodrobi-
la se tyrani. Ona nikdy ne-
vzdala se naděje, že Polsko ně-
kdy povstane ze své hrobky, aby
opět zářila před národy jako no-
sitelka pohodné umění a písmo-
nictví a svobody.

V přítomné krizi civilizace ta-
to naděje vyzvala s obnovou
svězení a jest odpovědí Polsky
na šekmání tyranů národů,
kteří bojí se jí nyní, 150 roků
potom, když byly si marně na-
mířovaly, že vymítily ducha svob-
ody z ní železným podpatkem
despotismu.

K tomuto článku bude záhodno
připojiti, že podle všeho Polákům
v Rusku dostalo se záruku, že bu-
de jim udělena samospráva po
válce. Sobotní anglické noviny
uveřejňují totiž následující tele-
gram, který londýnskému listu
"Spectator" zaslal polský spiso-
vatel Anterpe De Zwan:

"Mobilisace byla provedena ve
Varšavě s nepopsatelným náde-
ním. Poprvé od rozdělení Polsky,
sedláci brali činně účastenství na
národním hnutí. Jest více nežli
400,000 Poláků v ruské armádě."
Tato zpráva jest opravdu potě-
šitelná, neboť z německého vysla-
nectva ve Washingtoně rozšířeny
pověsti, že vypukly v Rusku re-
voluce, že Poláci založili si samo-
statnou vládu, že jsou vzpoury
na Kavkaze a v Ukrajině, atd.
Rusko, v této světové krizi, slav-
né a vážné zdvihlo korouhve vše-
slovanstva a s tou korouhví vla-
dí nad jeho armádou zvíťezí.

NAŠE REPUBLIKA.

Jedno moudré přísloví praví
"nechval dne před večerem," a
nemůžeme býti úplně jisti, že ho-
lubice míra nebude někdy vypla-
šena i ze Spojených Států, které
snad jediné ze světových velmocí
neztratily hlavu v přítomném cha-
osu, avšak jisto jest, že Spoj. Stá-
ty nikdy nepůjdou do války pro
zájmy, které byly by cizími ná-
šemu národu, že lid této země ne
bude hnán na jatky, poněvadž
vyžadovaly by to zájmy nějaké
jiné vlády neb nějaké dynastie.

Vláda Spojených Států nesmí
uzavírati žádných tajných smluv
a aliancí, jako jest na příklad
trojspolek nebo trojitá dohoda,
aliancí, o nichž národ nemá ani
povědomost, jichž obsah pouze tu-
ší a hádá a tudíž nikdy ani ne-
ví, kdy bude vyvolán na bojiště,
aby hájil a chránil nějakou "alli-
ancei," při jejíž uzavření nikdo se
jej o radu netázal.

Náš prezident teď jest ústavou
splnomocněn uzavírati smlouvy,
avšak jediné s vědomím, úradou
a za souhlasu senátu a smlouva
vstoupí v platnost, když jest
schválena dvěma třetinami při-
tomných senatorů. Nesmí zde býti
žádného tajnostkářství, žán-
ných intrik, smlouva jednává-
na jest před očima celého národa
a celý národ ví, k čemu se jí za-
slubuje neb zavazuje.

Naše republikánské zřízení ne-
ní dokonalé, a když přijdeme na
pole praktické politiky, lidovláda
má dosti chyb a nedostatků, než
v tom hrozném chaosu evrop-
ských událostí, v tom rozvratu,
temu a děsu, naše republika je-
ví se nám jako přístav bezpečí,
jako strážné světlo ukazující ná-
rodům cestu k lepší budoucnosti.

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘI- CETI LÉTY.

V Racine, Wis., založen byl no-
vý řád Č. S. P. S.

F. B. Zdráhek vydal svoji "Po-
stupnou anglickou mluvnici" pro
školy česko-americké.

Redaktor Pokroku Západu o-
známil, že ačkoli byl republiká-
nem hned od svého jinošství, ne-
může se nadehnouti pro Blaine-a,
kandidáta presidentství a že tedy
hodlá "podávati neustranné prů-
běh volebního zápasu". Ku kon-
ci článku, v němž objasňuje své
stanovisko, praví: "Ostatné pro-
cedé jsme již náhled svůj a tr-
váme, že budoucnost osvědčí jej
pravdu, že totiž liduine zvolen bu-
de a na výsledku tom české hlasy
něčeho změnití nemohou." Bu-
doucnost, jak známo, neovládla
pravost onoho náhledu, neboť
zvolen byl nikoli Blaine, nýbrž
Cleveland.